

U.2002.1411H (Ikke udvisning): T, der var tyrkisk statsborger og på gerningstidspunktet 58 år, blev fundet skyldig i drabsforsøg på en kvinde, der var skilt fra T's søn. T var indrejst i Danmark i 1970 som 27-årig og havde opholdt sig her i landet i mere end 30 år. T havde ægtefælle, 5 børn og 10 børnebørn her i landet. T blev i landsretten idømt fængsel i 8 år, men frifundet for påstand om udvisning, idet landsretten fandt, at navnlig varigheden af T's ophold i Danmark og hans tilknytning til herboende familiemedlemmer talte afgørende derimod. Højesteret stadfæstede landsrettens dom.

3. Udlændingen har herboende mindreårige børn:

U.2000.1499H (Ikke udvisning af T1, udvisning af T2): T1 og T2 blev i landsretten idømt hhv. fængsel i tre år og seks måneder og fængsel i tre år og ni måneder for narkotikakriminalitet.

Om udvisningsspørgsmålet udtalte landsretten: »Ved vurderingen af de nedlagte udvisningspåstande over for de tiltalte T1 og T2 har landsretten foretaget en afvejning af de hensyn, der på den ene side taler for udvisning, herunder navnlig forbrydelsernes art og grovhed, og på den anden side de tiltaltes tilknytning til Danmark.

Tiltalte T1 kom til Danmark fra Tyrkiet i 1971 som 13-årig, og han havde ved sagens opkomst haft ophold i Danmark i ca. 27 år. Hans fraseparerede hustru, med hvem han fortsat har jævnlig kontakt, samt hans 3 børn, heraf et mindreårigt barn, bor fast i Danmark. Han har ingen familie i Tyrkiet. På denne baggrund finder landsretten, at tiltalte T1's tilknytning til Danmark er så stærk, at det uanset grovheden af den begåede narkotikakriminalitet vil være i strid med kravet om proportionalitet, jf. artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, såfremt tiltalte udvises af Danmark. Der er ved afvejningen tillige lagt vægt på, at der alene har været tale om en enkeltstående overtrædelse af narkotikalovgivningen. Tiltalte T1 frifindes derfor for udvisningspåstanden.

Tiltalte T2 kom til Danmark i 1988 som knap 17-årig og har ved sagens opkomst haft ophold i Danmark i ca. 10 år. Han har siden 1995 samlevet med en dansk kvinde, med hvem han har to mindreårige børn. Han har desuden et barn med en anden dansk kvinde. Han har ingen familie i Tyrkiet. Tiltalte T2's tilknytning til Danmark fin-

des ved afvejningen over for den begåede grove narkotikakriminalitet ikke at have en sådan styrke, at det vil være i strid med det ovenfor nævnte proportionalitetsprincip at udvise tiltalte. Da de forhold, som er anført i udlændingelovens § 26, stk. 1, herefter ikke taler afgørende imod udvisning, tager landsretten anklagemyndighedens påstand herom til følge, således at tiltalte T2 udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig, jf. udlændingelovens § 22, nr. 4, jf. § 32.«.

Landsretten frifandt således T1 for påstanden om udvisning, men udviste T2 med indrejseforbud for bestandig. Højesteret stadfæstede landsrettens dom.

Østre Landsrets dom af 22. juni 2005 (Ikke udvisning af T1, udvisning af T2): T1 og T2 blev idømt fængsel i to år og seks måneder for narkotikakriminalitet. Både T1 og T2 var tidligere straffet én gang for narkotikakriminalitet.

Om udvisningsspørgsmålet vedrørende T1 udtalte landsretten: »T1 er statsborger i Kenya. Han kom til Danmark i 1992 som 34-årig. Han fik i 1994 tidsubegrænset opholdstilladelse. Fra 1992 til 1996 var han gift med en herboende kvinde fra Uganda. Parret har sammen 2 børn på 10 og 6 år. Han har også en søn på 7 år med en anden kvinde, der også bor i Danmark. Han har endvidere en voksen datter fra Kenya, som siden 1994 har boet i Danmark. Han er efter det oplyste oprindeligt uddannet tømrer og arbejdede efter det oplyste som sådan frem til 2001. Indtil varretægtsfængslingen var han beskæftiget i sin tidligere ægtefælles rengøringsfirma. T1's moder og 2 brødre bor i Kenya. T1's tilknytning til Danmark findes efter oplysningerne om hans sociale og familiemæssige situation at være så stærk, at det uanset grovheden af den begåede kriminalitet vil være i strid med kravet om proportionalitet efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, hvis T1 udvises af Danmark. T1 frifindes derfor for påstanden om udvisning.«.

Om udvisningsspørgsmålet vedrørende T2 udtalte landsretten: »T2 er statsborger i Uganda. Han og en broder blev i 1984 familiesammenført med faderen i Danmark. T2 var på daværende tidspunkt 16 år. Han har permanent opholdstilladelse i Danmark. Han har gået i skole i Danmark. Han har deltaget i aktivering, men han har alene i korte perioder været i beskæftigelse. Moderen bor i Uganda. Faderen er død i 2005. T2 har en bror og en halvbror, der begge bor i Dan-